

LANCZANY (6) *ai*

ł- (2), L- (4).

Oba a jasne.

sg f N łanczan(a) (3). ◇ G łanczan(e)j (1). ◇ I łanczana (1). ◇ pl G łanczanych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.: lanczany,

Przymiotnik od „łanka”; będący częścią łanki, zrobiony z łanki (6) :

*Wyrażenia: »kwiatek łanczany« (1): Wezmi kwiatkow łanczanych ze cztyrzy garści/ włoż ie do konwie czenowey á naley wina dobre⁸⁰ wyftałego ze trzy kwarty *FalZioł* I 77a; [*UrzędowHerb* 190b (*Linde*); Wezmi kwiatkow łanczanych ze trzy gárści *SienHerb* 94a].*

*»wodka łanczana« [szyk 4 : 1] (5): Wziąć wodęk rucianey, zfwoyłkiego kopru, z białey Lilijey, kofzyczkowey, wodki łanczaney, bez wina paloney *FalZioł* II 18c, +5c, II 7c [2 r.], 14b; [Łanczáney wodki vzytek *SienHerb* A2#, 239a].*

Cf [ŁANKOWY]

KN